

REVISTA ORĂŞTEI

ABONAMENTELE:
Pe 1 an 3 fl.; pe 1/2 an 1 fl. 50 cr.; pe 4 luni 1 fl.
Pentru România și străinătate 4 fl. la an.
Manuscrise nu să înapoiază. — Scrisori nefrancate
nu se primeșc.
Abonamentele să plătesc înainte.

Apare în fiecare Sâmbătă

EDITOR AL FOII:
Aurel Popovici-Barcianu, director.

PROPRIETATEA
Institutul tipografic „Minerva“ în Orăştie.

INSERTIUNILE:

Un șir garmond prima-dată 5 cr., a 2-a oară 4 cr., a 3-a oară 3 cr. și timbru de 30 cr. Atât banii de abonament cât și pentru insertiuni, sunt a se trimite la adresa: „Minerva“ institut tipografic în Orăştie (Szászváros).

N'aud, nu věd!..

Cel în primejdie de-a se îneca, se acață și de un fir de iarbă ce-l vede pe mal, doar il va ținea să iasă la uscat. Cel strimtorat în fața dreptății pentru fapte ce au vătămat dreptatea, închide ochii înaintea adevărului și o sucește și o cocoșește cum numai poate, că doar va da faptei sale alte înțelesuri decum e cel adevărat. Trebuie să fie însă un găgăuț cel-ce ascultându-i vorba și vězēndu-i zbuciumarea nu va înțelege din însăși aceasta, vinovăția lui

Pe drumul acesta au apucat și cărmuitorii voinicioși ai țerii noastre. Azi când în toate părțile lumii se ridică glasuri cari cer dreptatea celor asupriți și osândesc faptele săvîrșite de cei mai tari pentru a împedeca pe cei mai slabî în desvoltarea lor firească și în folosirea drepturilor ce li-se cuvin, — guvernele ungurești vinovate zilnic de astfel de fapte, își închid ochii și astupă urechile, și se apără în chip copilăresc în fața noastră și a lumii, pentru fărădelegile lor.

Știu că avem drept să ne intrunim, dar nu vor să ne lase să ne folosim de el. Ca să ne poată împedeca, succese lucrul de-țăi stă mintea în loc de atâtă răutate. Ni-au oprit, bună-oară, conferența națională conchecată pe 3/15 Maiu, zicând că: »în Ungaria Români nu-i iertat să se consfătuască și organizeze pe temeiul național, și fiindcă (la conferență) au fost conchecăți numai Români« — se oprește.

Cine nu vede în aceasta o apucătură desnădăjuită a guvernului, o prindere de firul de iarbă de pe țermure, vězēnd că valurile desvoltării naționale a popoarelor nemaghiare acușă-acușă îl acoperă? Până acum a fost iertat de zeci de ani să ne adunăm în conferențe ca Români, acum de-o dată nu mai!

E aci răutatea băiatului cerbicos și încăpăținat ce-țăi stă nainte cu »nu știu, nu vreau« când îi ceri să facă un lucru bun. Decât că politica aceasta au mai probat-o și alte popoare, mai mari și mai tari ca nația millenară, și n'au ajuns la nimic cu ea! Însăși Austria e dovadă. Probatus'a aci aceeași politică vreme îndelungată, dar' astăzi tot mai mulți și mai mulți sunt între însăși Germani oamenii, cari stăruie pentru desăvîrșita egală îndreptățire a popoarelor. Turcii au fost și ei mai voinici cevași ca Ungurii, și sute de ani au lucrat ungurește cu supușii lor, și azi sunt înfrânti, ba chiar pe ducă din tot mai multe părți a întinsei lor Imperiului. Acesta e rostul firesc al lucrurilor și de rostul acesta nici Ungurii, mai curând ori mai târziu, nu vor scăpa, și prin însăși purtarea lor volnică de »n'aud, nu věd«, grăbesc apropierea dreptei răsplătiri!

Serbări în București.

In 10/22 Maiu, săptămâna trecută, s'au împlinit 15 ani de când România dela rangul de Principat, a fost ridicat la cel de Regat, încoronându-se M. S. Regele Carol cu coroana de oțel turnată din tunurile cucerite dela Turci în crâncenul războiu din 1877—78. Si tot atunci s'au împlinit 30 de ani de când Regele Carol domnește în România.

Din acest prilegiu de îndoitoră însemnatate, ziua de 10/22 Maiu a fost sărbătorită în București cu o pompă neobișnuită.

In biserică catedrală s'au făcut rugăciuni de laudă de către Metropolitul-Primat cu mare paradă. După biserică trupele au defilat înaintea Regelui și Reginei.

Un conduct apoi de zeci de mii de cetăteni s'a pus în mișcare, percurgând strădele de frunte în chip serbătoresc.

In mai multe puncte pe bulevardă au fost ridicate tribune de pe cari publicul privea defilarea și revista trupelor.

Tot ce București are mai ales, și trimișii puterilor străine, au luat parte la sărbătoare.

Orașul a fost frumos împodobit cu steaguri.

Seara mare conduct cu facile.

PACEA LUMII

Revoluție în Creta.

In zilele acestea a isbucnit, precum se prevedea, revoluția pe insula Creta, sau mai drept spus, războiul între Turci și Greci.

Creta stă sub stăpânire turcească, desătăcăea ea și Turcia se află regatul Grecia, și Creta este mult mai aproape de Grecia ca de Turcia. Pe lângă acestea în Creta Grecii sunt vre-o 200.000, iar Turcii numai 100.000. Dușmania între ei este mare și neîmpăcată. Grecii se simt la ei acasă și se simt nedreptățiti prin aceea, că Turcii, aduși din Asia, li-au umplut orașele, întocmai ca la noi Ungurii, purtându-se față de ei foarte — ungurește! Încordările sunt vechi, și a fost de-ajuns o descărcare de armă ca sute și mii să o urmeze și alte sute și mii să le răspundă! În zilele acestea focul a fost deschis. Grecii se apără și atacă desnădăjuiți și împinsă în luptă de veche sete de răzbunare, Turcii îi lovesc cu puterea armată și cu cruzimea celui deprins a sta tot el deasupra și cuprins de frica de-a putea fi trântit din jos. Soldații turci măcelăresc crunt pe creștini. Știri groaznice se răspândește în toate părțile. Se spune că consulul din Canea, al împăratiei noastre, ar fi fost ucis, asemenea atacați cel grecesc și rusesc. Consulii aflători încă pe insulă au cerut prin telegraf dela țerile lor

trimitere de ajutor militar. Mai multe corăbii engleze au și plecat spre Creta, cele grecești în zilele acestea, și vor urma pe rând toate. O tabără turcească stătătoare din vre-o 1000 de Turci a fost încunguriată de Greci, iar trupele ce porniseră întrajutorul lor, au fost bătute. Grecii nădăjduiesc tare, că din acest război vor dobândi smulgerea Cretei de sub stăpânirea turcească și alipirea la regatul lor. După eliberarea României, Bulgariei, Sérbiei, etc. de sub ea, astăzi ar fi o nouă lovitură grea dată Turciei, după care ar fi să urmeze pe rând și altele, spre a-i strimtori tot mai mult și a-i îsogni din Europa. In vedere acestor întâmplări, Turcii din Constantinopol sunt hotărâti la luptă pe moarte și viață! Semnele însă arată că de ce se tem, mai curând ori mai târziu, nu o să scape. Că ce va fi însă după aceea, mai bine ori mai rău, e earăsi o mare întrebare, căci Rușii și neamul slav în Balcani, tocmai prin înălțarea Turcilor, se întărește el în chip îngrijitor.

Prigonire nebună.

Dobra, Maiu 1896.

Onorată Redacție,

Am luat parte în anul trecut 1895 la o petrecere de vară, arangată de către corpul învățătoresc dela școală din *Dobra*. An de an se țineau astfel de petreceri școlare, și venitul se întrebuița pentru scopuri culturale. Un obicei frumos era, că se făcea un fel de stegulete mici din hârtie colorată, cari se dădeau băieților de școală fără alt scop decât ca să le facă o bucurie, și ca niște podobe nevinovate. Si nici nu erau tricolore, ci unele verzi, altele roșii, altele vinete, unele galbene etc.

Când curgea mai cu însuflețire petrecerea, îmi aduc aminte că un domn învețător spune către cineva din apropierea mea că: »unii copii îmi se plânserează că un gendarm

FOIȚA „REVISTEI ORĂȘTEI“

Amintire.

Toamnă, tu-mi așterni covor
Din frunzișul veșted,
Fire albe trec în sbor,
Mi-s-aștern pe creștet.

Eu în mână 'ncet le prind
Cu-o zimbire-amară,
Căci în suflet 'mi-s-aștern
Amintiri de vară.

Si cu sufletul ascult
Soaptele lor line,
Dulci iluzii de demul
Ce căutați la mine?

Ferestuța 'mi-o deschid
C'un nebun îndemn
Pare-că tu din zenit
O s'-mi dai vre-un semn...

Maria Cunțanu.

Episoade din viața lui AVRAM IANCU.

II.

4.

La 1868 Zarandienii ridică un monument foarte modest eroului tribun al lor, *Buteanu*, la Iosășiu, pe locul unde acesta a fost spânzurat în 23 Maiu 1849, de rebeli.

Guvernul de atunci, înaintăs vrednic al celor de azi, din prilegiul acesta a trimis o comisie de cercetare contra Românilor.

Acuzatorul public al comisiei, vice-procurorul Angyal János, avea placerea să-l îspitească cu ori-ce prilegiu pe *Iancu*, mai ales cu privire la întâmplările din 1848.

Odată *Iancu* nu avea voe să-l țină de vorbă. Deodată îl întrepruse:

— Dumneata unde ai învățat ungurește? — întrebă el pe Angyal J., care vorbia o ungurească cu accent slovacesc.

— Cum, ce întrebare e aceasta? doară eu sunț Ungur, — întrebă vice-procurorul ca înțepat de suliță.

— Nu se vede, — urmă *Iancu*. Eu am petrecut mult printre Unguri, în Cluj, Osorheiu și Aiurea, dar' Ungurii adevărați nu vorbesc aşa!

Toți cei din societate au rămas mirați de batjocura fină cu care a știut să respingă a sta de vorbă cu »Angyal«.

5.

Preotul catolic Tomcsányi din Baia-de-Cris vorbia cu *Iancu* totdeauna latinește.

Într'un rând *Iancu* nu avea voe de vorbă. El se întoarse către cei de față și-i întrebă:

— Multă de această am văzut eu prin Cluj! Ce oameni sunt aceștia?

— Ce zice? întrebă preotul, că nu știa românește?

— Eacă n'are acum voe să vorbească, — i-se răspunse, să-l lași în pace.

6.

Iancu avea o vorbă:

»Ce-mi pasă, că mai am încă 18 ore la Viena!« Eată întrebăsună: Ca conducător al delegației române la Viena în 1849, căpătase poruncă dela ministerul Schwarzenberg să se depărteze în 24 ore (»Die ganze rumänische Deputation soll in 24 Stunden von Wien weg!«) În 4 ore ei au și părăsit Viena. De aci vorba lui, că mai are 18 ore!

7. . .

Comandantul Rușilor, Pașkiewici, nu vorbia decât rusește și franțuzește.

— Nene *Iancu*, cum ai vorbit cu Pașkiewici la 1849? — întrebă într-o zi pe *Iancu* unul dintre cei ce îl cunoșteau de altfel foarte de aproape.

— Franțuzește! — răspunse *Iancu*.

Toți s'au mirat. Atât de modest era el, că nimăuia nu spuse până atunci, că cunoaște și limba franceză.

8.

Tovareș nedeslipit și era lui *Iancu* fluera. Dimineață în zori de zi el era cel dintâi sculat. Se primbla încet pe stradă și doină din flueră de 'i-se rupea inima.

Doina lui era totdeauna jalnică și tristă, jalnică ca însăși starea lui susținătoare, tristă ca însuși geniul poporului, ce atât de mult a iubit.

Fluerile 'i-le făcea însuși.

Într-o zi merge la dl. advocat T. Pop și-l roagă să-i dea voe să-si caute un lemn de flueră, ce zicea că 'l-a pus undeva în casa acestuia, în vară trecută.

— Potrăste, dar' pe nimică vei căuta. Dupa un an de zile nu se poate să-l mai găsești; cine știe unde va fi.

— Lasă că știu eu, — răspunse *Iancu*. Si care nu fu mirarea, când se duse de-adreptul la locul, unde îl pusese înainte cu un an, și-si lăua lemnul.

9.

Durmia într-un rând cu advocatul Borlea din Baia-de-Cris. Din întâmplare nimerisic și popa Balint.

— Dacă nu era acesta — zice eroul perfect către Borlea — pe toține spânzura Kosuth, căci oamenii nostri erau aplicați să primească pacea imbiată de Dragoș. El a cunoscut bine pe Unguri și desătăcătoare, a fost mai prevăzător, ne-a împedecat dela un pas asă de nesocotit.

Si acum ce-a ajuns?! —

Zarand, Maiu 1896.

Ioan Oargă.

li-a smuls steagurile din mâni». Nume n'a luat în seamă acestea, că copiii erau despărțiti cu jocul lor de cel al oaspeților, și s'a socotit tot lucrul de un »ocoșag« rău gendar-măresc. Ei, dar' în anul sărbărilor milleniuului trebuie să se facă ceva și din asta.

Gendarmii au făcut arătare la pretură și au trimis și steguletele luate din mâinile băieșilor, ear' pretura cu îscălitura lui Höhn (magyar ember) vestește dlor învățători din Dobra Toma Neamț și Iacob Gherman cu data de 28 Aprilie 1896 judecata, că sunt pedepsiți pentru comedie aceea cu câte 50 fl. sau câte 5 zile temniță și purtarea cheltuelilor. Eugenia Pop, învățătoare, Toma Nistor și Simion Pasc locuitori din Dobra, se scot de sub acuza.

Eată cum motivează pretura judecata adusă:

»Deoarece Toma Neamț și Iacob Gherman au pus băieșii de școală în rând astfel, încât așezarea lor cu steagurile au arătat vechea coloare națională română, prin aceasta s'a sădit în o grămadă de copii ură contra statului și națiunii maghiare«.

Înzadar a declarat Simeon Pasc, ospătar, că densus a jertfit banii, și densus din propriul îndemn a trimis pe Toma Nistor de a cumpărat hârtia, și densus cu casnicii sei a pregătit numitele stegulete, acestea nu s'au luat în socotință, ci de vină sunt numai Toma Neamț și Iacob Gherman!

În contra numitei judecăți s'a făcut recurs, și se așteaptă sfîrșitul.

Onorații membri români din congregație ar face un mare bine, dacă ar aduce chiar în congregație această întemplieră, cu atât mai vîrtoș, că în numita judecăță se amenință învățătorii din Dobra că vor fi arătați și inspectorul reg. de școale.

Curile reale spun prin Dobra, că solgăbirul Höhn când a adus această judecăță și-a adus aminte și de aceea, că Dobrenii n'au voit să-l aleagă de membru în congregație astă-toamnă. Mai și?

Ardelean.

Răspuns

ataturilor din „Gazeta Transilvaniei“ în chestiunea partidului național.

„În timpuri grele, ca cele-ce le străbatem, nu ne mai putem împedeca și încurca cu chestiuni personale, de ori-ce natură ar fi“, — scria »Gazeta Transilvaniei« în nr. 91 din anul curent. Ear' mai apoi tot »Gazeta Transilvaniei« face în nr. 98 a. c. următoarele reflexioni personale la adresa subsemnatului:

»Aceasta ne face să fim îngrijăti pentru creerii d-sale (a lui V. Mangra). Prea mult își închipuește dl V. Mangra (bietul călugăr) despre importanța personalității sale în mijlocul poporului român... »Las că indiscreția comisă de repetite-ori nu se unește nici-decum cu parola de onoare dată de membrii acelei comisiuni (comisiunea de 14 la Arad) nici cu poziția de călugăr, dar precum am mai constatat deja, dl V. Mangra nici c'a înțeles (subliniat în original) ce s'a vorbit în acea comisiune, prin urmare nici n'a putut să redea exact ceea-ce s'a petrecut acolo«.

Ei cred, că un ziar serios sau găsește pe cineva *vrednic* a se ocupa cu el în cloanele sale, sau nu-l găsește *vrednic*. Atunci în casul dintâi îl tracăză cu seriositate și cinstea la care tîne înaintea publicului seu; ear' în casul al doilea îl ignorează cu totul. »Gazeta Transilvaniei« n'a observat față de mine nici una din aceste două alternative: nici m'a ignorat, și nici m'a tractat cu seriositate și cinstea cuvenită unui ziar cu un trecut de 59 de ani!

Douăzeci de ani am ocupat oficiu public în biserică, și aceia, cari consemnă și aproabă măsura volnică a guvernului, prin care sunt suspendat dela oficiu, firește astăzi nu văd înaintea lor, decât un »biet călugăr«. Trebuie să stie însă, că sunt călugăr român, nu fanariot! Dreptul meu de membru al nației românești nu mi-l poate confisa nici guvernul maghiar, nici »Gazeta Transilvaniei«. Cu acest drept firesc, în locul care îmi compete în »mijlocul poporului român«, și în partidul național locul de delegat, oferit de cătră alegerii români. Si dacă »Gazeta Transilvaniei« nu stie »cine l-a pus pe V. Mangra să vrea« »să conducă partidul« — afle, că m'au pus acei alegeri din comitatul Aradului, cari m'au onorat cu mandatul lor, și dacă am voit să conduc partidul, l-am și condus în contra

tuturor pedecilor, cari ni-l-a pus în cale »Gazeta Transilvaniei«.

In chestiunile partidului național, prin urmare, am să vorbesc și să-mi exprim pările mele cu aceeași competență și cu același drept, ca însuși dl Dr. Aurel Mureșan. Eu nu-i recunosc auctoritatea infalibilității politice. Asupra poziției partidului național, creată prin ordinul de disolvare a ministrului de interne, eu 'mi-am desvoltat pările mele, intemeiate pe studiul comparativ al aceluia ordin cu circularul ministerial nr. 1508 din 1875, mai întâi în »Tribuna« nr. 195, 262, 263 și 265 din anul 1894. Ear' dacă am revenit să mai vorbesc la chestiune și în »Revista Orăștiei« — aceasta ca făcut-o incidental numai, și din motiv, că »Gazeta Transilvaniei« ocupăndu-se, abia după un an și jumătate cu »ordonanțele lui Hieronymi«, ea ridică din nou atacuri în contra mea și a comitetului substitut.

Am accentuat în »Revista Orăștiei«, că »Gazeta Transilvaniei« mistifică prin citate false, ca să salveze aparența corectitudinii sale. Ea îmi răspunde: »Desfășem pe ori-și-cine care posede acel număr al »Tribunei« să ne spună, dacă dl V. Mangra nu declară apodictic, că »din resoane legale și constituționale comitetul substitut nu s'a putut opune ordinației lui Hieronymi și că a cedat numai forței când n'a convocat conferența delegaților...«

Eu, punând la dispoziția on. redacțiunii dela »Revista Orăștiei« acel număr din »Tribuna« (265 din 1894) încă desfășat pe ori-și-cine, ca să-l cetăscă și să spună, dacă acolo nu stă negru pe alb: ...»Funcționarea comitetului este interzisă prin ordinația ministrului. Si întru aceasta toti am convenit și în comisia de patrusprezece, că comitetul ca atare nu mai poate funcționa. Tot în comisiu s'a accentuat, că ordinația ministeriale nu ne putem opune.. Acum, dacă pentru resoane legale și constituționale nu ne putem opune ordinației ministeriale în ceea-ce privește sistarea activității comitetului, ne-am putea oare opune în ceea-ce atinge interzicerea activității representanței partidului național?.. Nu am părăsit dar' nici o poziție principală, ci am cedat numai forței, când n'am convocat conferența delegaților, ci ca alegeri am convocat adunarea alegerilor... Si eu din parte-mi sunt gata a o convoaca, fără esitare, chiar sub firma comitetului, dacă este trebuință, și fruntașii partidului vor hotărî, ca să se convoace...«

Comparând acum citatul schimonosit din »Gazeta Transilvaniei« cu textul original din »Tribuna«, reiese evident, întâi: că nu eu am declarat, că ordinația ministeriale nu ne putem opune, ci comisia de 14, al cărei membru a fost și dl Dr. Aurel Mureșan; a doua-oară: că, prin urmare, dacă pentru resoane legale și constituționale nu ne putem opune ordinației ministeriale în ceea-ce privește sistarea activității comitetului, ne-am putea oare opune în ceea-ce atinge interzicerea activității representanței partidului național? Ear' declarația apodictică făcută din partea mea este aceea, că eu sunt gata a convoaca conferența delegaților chiar sub firma comitetului, dacă e trebuință și fruntașii partidului vor hotărî, ca să se convoace.

Dacă comitetul s-ar putea opune ordinului ministerial, de ce atunci dl Dr. Rațiu trebuie să se țină strict de obiect, de ordinația ministerului, cum zice »Tribuna«, la convocarea conferenței pe 3/15 Maiu, și încă atât de strict, încât să nu voească a numi copilul cu adevăratul seu nume: conferența delegaților, ci, cu abatere dela usul și practica din trecut, punându-se direct pe baza ordinației ministeriale, a convocat la conferență pe „membrul conducători ai partidului“? De ce nu s'a convocat expres conferența delegaților, și în mod oficios, prin biroul comitetului, ca altă-dată? Mai mult! Dl Dr. Rațiu, sigur din precauție, se ferește a indica, că în ce calitate convoacă membrii conducători ai partidului la conferență, ca simplu membru în partid, ori în calitate de președinte al comitetului?

V. Mangra.

(Va urma.)

Politica economică perversă.

(Urmare și fine.)

Ca să iasă tot mai mult și mai bine la iveală perversitatea politicei economice a celor ce conduc aici treburile din însărcinarea societății »The Magyar Goldmining Compagnie Limited«, deși după pările date până aci, ar fi de ajuns, voiu mai înșira căteva:

5. Lucrarea și exploatarea minelor se îndeplinește aici în felul ce Nemții îl numesc Raubbergbau, numai după vine bogate se lucrează, de unde scoțând aurul, locul gol îl umplu cu peatră rea; dară să se lucreze ceva

regulat, nici prin minte nu le trece, și mai ales nu voeșc! Ori-care băieși neexperti din țeara noastră, lucrează minele cu mult mai regulat, ca Englezii aceștia, cari cu scop anume de ruinare, lucrează așa, nevoind să se arate rezultat bun, ca în chipul acesta proprietarii acțiunilor să desnădejduiască că acelea vor ajunge vre-o dată la preț, și să le vândă poate, ca tot aceștia, știind că ce pot ajunge cu minele, dacă se pune odată pe lucru cinstit, să cumpere acțiunile foarte ieftine! Acționarilor mari și mulți, le raportează la Londra într-o că nu este aur, dar spese sunt multe!

Cunosc directori suprini, cari seducând pe acționarii au luat ei minele în arăndă, firește ieftin de tot, și exploatându-le în anii 1892, 1893 și 1894, au scos peste 200 chile de aur, ear' la societate au arătat că numai de 10—15 mii s'a scos, și așa s'a luat chiar și în bilanțul societății din 1894!

6. In același chip acești oameni de încredere ai societății, amăgesc și aici în țeara noastră opinioane publică și oficiale, scurtând statul în drepturile ce le-ar avea la contribuție, căci nu-i arată adevărat cât venit au. Chiar la tribunalul din Deva, sub Nr. 5531/1894, tagăduiesc că aici ar lucra ceva bășag. Prin urmare, prin exploata secretă ei trag pe sforsă și pe acționari și pe proprietarii băilor și și statul, nevoind a arăta nici un rezultat, tot numai ca acțiunile să nu ajungă nici-o dată la valoare!

Comuna, comitatul și țeara noastră, dela astfel de oameni are numai pagubă, și nici un folos!

Locuitorilor din comună pentru lucru de 12 ore, le plătește 40—50 cr. și iarna îl lapădă din lucru.

Pentru drumurile comitatului nu dă nimică și nici nu au dat nici-o data, cum au dat bună oară Nemții din jurul Bradului sute de mii pentru facerea drumurilor. Englezii aceștia au luat, și ar lua și acumă fără plată locuri și ori-ce dela alții, numai să poată, fără de nici o sfială. În comuna Tekereu au tăiat grădini de și-au făcut drum să liseze locomobilele celea fără nici o valoare vechi și sparte aduse din Anglia, și până în ziua de azi nu le-au plătit oamenilor săraci nimică. Acuma cu proces trebuie să-și caute banii pentru locuri!

7. In anul 1895 un director nou venit a lucrat vre-o 6 săptămâni vara cu 8 băieși și un »hutman« de-a făcut loc pentru joc englezesc unde toată vara s'au jucat »Lawn Tennis« cu alt soț, costând pe societate 500 fl. acest joc! Iarna au plătit băieșii, ca ziua-noaptea să lucreze să le facă loc de patinat tot pe spesele societății.

In anul 1895 au avut 4 hutmani, vigili cu plata lunărie de 200 fl.; directorul cu plată la 500 fl., un casir cu plată lunărie 100 fl., un mașinist, postă și un vigil de noapte cu plată peste 150 fl. la lună. Adecă plățile oficialilor la lună peste 1000 fl., cari stau lângă cei 10—15 băieși! Ba au fost mai multe luni în cari au fost numai 4 și 2 băieși lângă care erau »paznici« 4 hutmani cu plăți lunare grase!

Aceste lucruri se pot ori-și-când dovedi! Sunt fapte. Oamenii aceștia în mod păcată exploatează minele încredințate lor, cu scop ca să strice renumele celorlalte mine, și să impiedice pe străini a mai cumpăra din părțile acestea, ca apoi ei să le poată cumpăra cu prețuri bagatele, și apoi las pe ei, c'atunci vor săi lucra!

Purtători lor cu lucrătorii e foarte dură, seduc și bat pe oameni, par că ar avea a face cu niște animale!

Le-am scris acestea pentru a atrage luară aminte a tuturor proprietarilor de mine, să fie cu băgare de seamă la facerea târgurilor cu străini de felul acestora din comuna Tekereu!

Concert în Alba-Iulia.

Vestim cu deosebită bucurie, onoratul public român, că »Reuniunea română de muzică din Sibiu«, sub conducerea distinsului nostru artist, dl George Dima, va da Duminică în 2/14 Iunie a. c. un concert în Alba-Iulia, în sala otelului »Hungaria«.

Programul concertului va fi variat și românesc, să că publicul român din aceste părți va avea rara ocazie de-a se putea desfășa în frumoasele piese românești, executate în chip cu adevărat artistic.

Nădăjduim că România vor profita de acest prilegiu luând parte în număr mare.

După cum aflăm, în Alba-Iulia se fac deja pregătiri pentru primirea membrilor reuniunii, dame și domini.

Reușita concertului ca producție fină și sigură, se nădăjdește și în reușita sprințului lui va avea din partea publicului.

După producție va urma dans.

Invitațile deosebite se vor trimite în curând.

Examene.

16 Maiu 1896.

Dle Redactor,

După cum ati vestit și în prețuitul nostru ziar „Revista Orăștiei“, examenele din protopresiteratul gr.-or. al Orăștiei se țin în săptămâniile acestei. Parte din ele se țin sub conducerea lui protopop-administrator, Nicolau Ivan, parte sub conducerea comisarilor numiți de oficiul protopresiteral.

„Mi-s-a dat placut prilegiu de a fi de față până acum în 4 comune la examene, și despre sfîrșitul acelor mă grăbesc a vă scrie.

In ziua Înălțării Domnului s'a ținut examenul în comuna Pișchinți, cu un sfîrșit suficient. Astfel că acele »oi răuoase« ce au fost publicate și în »Revistă«, au putut fi mulțumite cu dăncător încărunțit de pânea ceea amărată a dăncăliei — deși n'a făcut pe copii Unguri, după dorința lor. Edificiul școlar nu e, dar precum am aflat sunt porniri de-a se zidi un edificiu nou. Doamne ajută!

In 9 l. c. s'a ținut examenul în Turdaș și Pricaz. Durere, cel din comuna Turdaș a fost slab. Pricina e, că în acea comună sunt 3 școale: una gr.-or., alta gr.-cat. și alta rom.-cat. Dintre aceste 3 cea rom.-cat. este cea mai bună, și după cum am aflat o certează și mai mulți copii români. Ar fi de dorit, ca România să se înțeleagă a susține la laolaltă o singură școală, precum s'a făcut învățătorii între cele două metropoli de Blaj și Sibiu și s'au dat și îndrumări că așa să se facă. Atunci vor merge lucrurile mai bine din toate punctele de vedere. In comuna Pricaz am aflat edificiul școlar bun, elevi mulți și sporul făcut cu ei a fost deosebit de bun, afară de disciplină. Trebuie să se pună mare grije pe disciplină, căci, durere, vedem că în sinul poporului nostru disciplina e slabă. E deci datoria învățătorilor a deprinde deja din fragedă vîrstă poporul la disciplină sănătoasă.

Acesta 3 examene s'a ținut sub conducerea lui preot Zaharia Tilicea din Vaideiu.

In 14 l. c. a fost examenul în comuna Vaideiu. A fost o adevărată sărbătoare așteptată pentru popor din Vaideiu. Dimineața s'a celebrat sfânta liturgie de cătră dl protopop Nicolau Ivan, înțînd la sfîrșit o predică foarte potrivită, prin care a dat poporului de față povești în iubirea de neam, lege, biserică și școală. Biserica spațioasă a fost îndesuită de școală și treburile ei.

In urmă s'au împărțit între elevi mai multe cărti folosite, dăruite unele de dl protopresiter, altele de cătră stimata doamna Victoria Dr. Erdélyi din Orăștie.

Despre examenele din Romos, Fibot, Romos, Vinerea, etc. cu voia onorabile redactiuni voiu de seamă în numărul viitor. **Ru-Ra.**

<p

In urma vorbelor lor luate la protocol subscris de cără bejivi în 19 Maiu n., judele cercetător Ölberg din Alba-Iulia, a eșit la fața locului, ascultând pe acusat și acuzator și mai mulți martori.

A fost acusat adeca părintele P. Raica că între altele ar fi zis în biserică, că pentru Unguri e mare zi de veselie, ear' pentru noi zi de jale; că ar fi bine să de D-zeu minte la Unguri cel puțin acuma după o miile de ani, ca să ne recunoască și drepturile noastre, ba că ar fi făcut și păcatul acela că ar fi zis trăiască Maiestatea Sa Impăratul Francisc Iosif I.

Are să ieșe un lucru încornurat din acesta, căci primarul din toate puterile a lucrat și lucează cu fisolgăbiroul și cu alți asiatici, ca să-i facă cât se poate mai mare năcăz părintelui Raica. Vă voi scrie la timpul seu ce s'aales de treabă.

Oare dacă nu am avea preoți și învățători, cu ce amar și-ar face astfel de primari »merite« înaintea Ungurilor?

Eată, fraților din Cetea, cine e primarul nostru!

Corespondentul.

Balomir, 13/25 Maiu 1896.

Dle Redactor,

În luna lui Aprilie a. c. a fost la noi alegere de jude comunal. Au fost puși în candidat 3 Români bravi, cu numele Avram Opriu, fost jude, Ioan Pleșa și Ioan Adam Popa. Poporul a ales cu majoritate de voturi pe Ioan Adam Popa de jude comunal nou.

Deși nu cugetam la început că acest nou jude așa de bine își va ști îndeplini chemarea sa, totuși dênsul încă la începutul slujbei sale a dat semne brave și mulțumitoare față de chemarea sa. Cea dintâi faptă bună față de locitorii nostri a fost, că a regulat un canal așa numit »Valea Sărătei« astfel, că apa ce curgea prin mijlocul comunei și care intra prin grădini și făcea multă pagubă înecând grădinele și de multe ori și o parte din semeñături, să nu mai vină prin comună, ci să-și țină cursul drept spre Murăș. Grădina de pomărit și școală a adus-o în bună rînduială. Aven nădejde că și pe viitor tot numai lucruri bune va săvîrși spre binele comunei, al bisericii și al școalei. Le spun acestea în public drept recunoaștere a părerii bune și îndemnare și mai departe spre bine.

Cu stimă

Achim Cristea,
membru în com.

NOUTĂȚI

Liga. La 24 Maiu n. s'a intrunit în București congresul „Ligei culturale“ pentru a-și întregi comitetul seu central. Congresul a fost foarte furtunos, căci patimile dintre cele două mari partide politice, conservatori și liberali, au făcut pe membrii Ligiei să se împartă în două tabere ce nu se mai puteau înțelege. După neplăcute încordări, s'a ales un comitet nou, în persoanele lor Ioan Grădișteanu, M. Vladescu, C. Disescu, Dr. Obreja, D. Neîntescu, Dr. Stoicovici, Rădulescu-Motru, D. Florescu și V. Miculescu. Din comitetul vechiu n'a mai fost real esență, decât dl V. A. Ureche ca »președinte de onoare«. După alegere s'a dat și un banchet, dela care vechiul comitet s'a reținut.

Muște columbace. Primejdioasele muște columbace, cari fac atât de mari stricăcuni vitelor, s'a ivit cărășii în comuna Almașul-de-mijloc, acum a doua-oară în primăvara asta. Din pricina lor oamenii sunt nevoiți a-și ținea ziua vitele închise și numai după însărare și noaptea a le scoate ori a lucra la câmp cu ele.

Să fie cu puțință? Am spus într-un număr trecut, că între comunele în cari poporul s'a ținut departe de slujba milenară dela 10 Maiu n. e și comuna vecină Binținți. Acum ni-se împărtășeste un lucru foarte neplăcut, că adecă pe dl preot I. Boteanu l-a supărat mai rău ca pe Ungurii însăși această finită a poporului, și ar fi îndemnat pe arădașul din comună să facă arătare la tribunal doară se pornește cercetare contra acestei batjocure, ear' arădașul neînvoindu-se a face să a dus la notar și l-a rugat pe dênsul să facă, denunțându-i că vinovatul de căpetenie acă și învățătorul Ioan Dan, care ar fi adunat poporul în școală și l-ar fi îndemnat să se poarte așa. Dacă așa este, părintele Boteanu a făcut un lucru ce numai spre cinste nu-i poate fi și ne mirăm cum păstorul poate alerga în tabăra lupilor după ajutor contra oilor sale proprii. Cine a mai văzut așa ceva și unde și într'un astfel de pas înțelepciunea ce se așteaptă dela un preot?

Petrecere în Sebeș. Duminecă în 19/31 Maiu a. c. se aragează în Sebeșul-săsesc

o petrecere cu joc, în pavilionul hotelului »La leul de aur«, cu scop ca venitul curat să se dea fondului »Reuniunii meseriașilor români de acolo.« Inceputul la 8 oare seara.

Cununie. Mâne în 19 Maiu v. își sărbătoare dl Andron Bogdan din Brad cununia cu d-soara Maria Šuiaș din Lăpușnic în biserică din Lăpușnic. Le dorim fericire!

Omor în Mada. În ziua intâia de Rusalii, la birtul din sat în Mada, judele Avram Duca ajungând în ceartă cu flăcăul Ioan Crăciun, s'a infuriat aşa de mult, că, mai fiind și cam beut, a scos repede un cutit din serpar și l-a împlânat cu o izbitură puternică în umărul stâng al contrarului seu Ioan Crăciun. Nenorocitul a căzut îndată jos și cum lovitura îi tăiese o arteră principală, i-s'a scurs sângele și în timp de o oră a murit. Ucigașul în ziua următoare s'a întoțintat la judecătorie însuși. Erau amândoi flăcăi de căte 19 ani.

Frumoase semne de deșteptare. Almașul-de-mijloc e o comună mică în cercul Geoagiului (comitatul nostru), din abia vre-o 90 de familii, așezată în loc muntos. N'ai avea să te miri dacă ai auzi că poporul întrânsa e cam remas înapoi și stă pe loc în ale deșteptării. Cu atât mai vîrtoș însă trebuie să ne bucurăm putând spune, că nu numai nu dă înapoi, nici nu stă în loc, ci tomai înaintează frumos! În comună aceasta mică, 8 insă, terani, abonează foi, anume, »Revista Orăștiei« și »Foia Poporului«, știind astfel totdeauna ce se mai întâmplă, nu numai între hotarele comunei lor, ci și în lumea mare, în țeară și afară de ea. Ne-am bucurat când am putea spune același lucru despre toate comunele noastre românești, căci într-asta vedem o doavă vie despre înaintarea frumoasă și avântată a iubitului nostru popor spre deșteptare tot mai mare, — ceea-ce atât de mult trebuie să dorim cu toții.

Nu se pot bate. Cine are fieri neagră, și-l mânca pălmile ca la jocuri să se bată, acela să nu se ducă la petrecerile din Poiana Tekereu, că acolo nu se face cucurut pentru el! Să pofteașcă la Mada mai bine. La Poiana dacă doi prea voiniciști capătă postă și se încăieră, deloc se pune multimea între ei, și glumind și rîzând de aprinderea lor, îi împinge ca duși de val, pe unul într-o parte, pe altul într-alta, fără să-i lovească ori să primească acum despărtitorii bătăie cu inflăcărății, și așa îi liniștesc, și-i tin în vedere și joacă veseli mai departe! Așa am văzut făcându-se a doua zi de Rusalii și așa spun oamenii că se face totdeauna. Bătăie crâncene și omoruri astfel nu se pot întâmpla. E foarte frumos aceasta, și că așa e, este vrednicia lui notar din comună, Petru Robotin, care li-a spus oamenilor că gendarmii nu le va aduce să-i păzească, ci nu le mai dă voe de petrecere, îndată ce se întâmplă vre-o nenorocire! Măsura are urmăre bune ce se văd.

Morți mulți. Din Mada ni-se împărtășește, că în singur această comună cu filia Stăuini, au murit în primăvara asta peste 50 copii de *disteritis*. În unele zile înormémentau și 4—5 odată! Am dorit să stim medicul cercual, de căte-ori a eșit în comună în vremea aceasta pentru a-și face datoria și a pune pedeci grabnice și sigure flagelului? Ori poate prin comunele românești pot fi lăsate să se stingă viețile, prin epidemii, așa cu valul? Că într-o comună sunt atât de întâmplări de moarte provenite din o singură boală, nu slujește tocmai spre laudă medicului cercului!

În contra străinilor. Cine n'a auzit până și în cel mai depărtat și ascuns sat de — America! »Mă duc în America«. »Sa dus în America«. Mergerile în America pe alocureau luat întinderi însărcinătoare. Comune întregi sărăcești și-au ridicat sărăcia și au plecat să de acolo de ceva mai bine. Si astă pentru că acolo se simță foarte lipsă de brațe muncitoare. Mulți s'a dus și s'a și norocit, și sau au venit napoi cu ceva parale, sau n'a mai venit de loc. Acum se pune capăt și acestei năvâlăi a străinilor în America. Guvernul și dieta Statelor-Unite Americane se ridică contra potopului de străini, căci, precum s'a băgat de seamă, prea umplu, nu fabricele și asezămintele de muncă, ci spitalele, casele de săraci și — temnițele! Si astă fiindcă se duce acolo atâtă sărăcime și oameni slabii ori slăbiți în urma schimbării patriei, că cești din urmă se bolnăvesc, cei dintâi sunt împins de nevoie la stricăciune. Acum prin lege se iau măsuri contra năvâlirii, anume li-se va cere celor ce vor să se mai așeze în America să știe ceti și scrie și să fie recomandați spre primire de cără consiliul țărilor lor.

Scriință. O reunire a tinerilor comerțanți din Rimaszombat (comit. Gómrő), a hotărât în zilele astăzi să se arate și ea cu ceva

foc de patriotism în anul acesta al milleniului și anume că să se îndrepteze cără toate reunii neguțătoresc din țeară cu apelul că să declare și să lucreze ca drept limbă de negoț să fie folosită numai limba ungurească. Doamne dă-le gând și tărie să o facă! Când un Român va intra într-o prăvălie jidări ori ungurească, și va cere românește, să-l dea pe ușă afară că de ce nu cere ungurește! Noi ne-am bucurat tare de patriotismul unguresc arătat în acest fel!

Mail în Dobra se arangiază la 31 Maiu n. a. c., în grădina bisericii gr.-or. locale, în favorul bisericii gr.-or. din Dobra și al fondului meseriașilor români. Pentru comitetul arangiator al meseriașilor: Iosif Petrovici, președinte; George Tomuță, casar. În pauză tinerimea se va produce cu jocurile strămoșilor »Călușerul« și »Bătuta«.

O patimă urită.

Un lucru întristător vede călătorul ce trece prin comuna Gelmariu. Chiar și acum, pe această vreme, când economul bun nu-și vede capul de lucru, în Gelmariu vezi, în zi frumoasă de lucru, năinte și după amează, în capul satului, 6—10 oameni tolăniți pe pajiște, în umbra de sălcii, la marginea drumului, în mâni cu cărți de joc soioase ca perul lor și ca hainele de pe ei, jucându-se pe bănuți cu patimă hidoasă.

Așa nu e mirare că oamenii cei mai mulți sunt săraci lipiți și li-s'a dus departe numele slab!

Toți căti perd vremea jucându-se, alții stănd gură-căscată lângă ei, laolaltă de acăjiva florini, doi-trei, în pungile lor. Banii aceia nu sporesc, ci cel mult trec dela unul la altul.

N'ar fi mai bine de-ar lucra ziua întreagă oamenii aceia și cei doi-trei zloți să ră face cinci-sase? Unde să mai pui apoi că dușmania și gândul rău ce se naște în cel-ce a perduțăfață de cel-ce a dobândit, apoi foamea, năcăzul și toate relele ce isvoresc roiu din această patină josnică, ar fi înălțat, prin munca cinstită în brazdă, în holdă, între oameni de omenie!

E trist destul că prin satele noastre se incuibă primejdiosul joc de cărți ducător la săracie și rele! Să e datoria tuturor oamenilor de omenie a lucra pentru stîrpirea lui. Dacă în marginea drumului, în zi de lucru, e plin de cărăsi, ce va fi prin case seara ori mai ales în sărbători? Primăria comunală din Gelmariu nu se gândește la asta?

Statut

pentru

școalele elementare din com. Hunedoare.

Fișionul comitatului Hunedoarei a publicat la începutul acestui an un statut cuprinzănd rînduile privitor la aceea, *cari băieți sunt îndatorați a cerceta școală, cum să se pedepsească lipsirile dela școală, căt să țină anul școlar și cum să procure cărțile pentru școală?*

Statul a fost tipărit, firește, numai în limba ungurească, ca și-cum aici numai școli ungurești ar fi, sau ca și-cum comitetele școala pe care încă le privește, ar sta nu din teren român, ci din de cei cu mâneci largi și pălărie unsă de pe el.

Il dam în cele următoare în traducere. El sună: *Primarii comunali* sunt datori să verifice părintilor, că 1 Septembrie e ziua începerii anului școlar, când trebuie să-și trimite copiii la școală, și anume pe cei de 6—12 ani la școală regulată de toate zilele, ear' pe cei de 13—15 la școală de repetiție.

Primarii comunali au să îngrijască ca industrieșii să nu primească de învățători astfel de băieți, cără n'au împlinit anul al 12-lea, și că nici părintii, nici alți interesați să nu-i aplice de păstorii pe durata anului școlar, pe cei cără n'au împlinit anul al 12-lea!

Comitetele școlare sunt obligate ca până la 15 Sept. să trimite primăriei însămnarea celor înscriși pentru școală de toate zilele și cea de repetiție, precum și a celor, cari cercetează școală și a da seamă cari dintre cei obligați nu o cercetează? Primăria comunală numai de căt să admonizeze pe părintii, cari nu-și trimite copiii la școală, și dacă aceasta n'ar duce la rezultat, n'ar reuși, să aplice pedeapsă treptată în banii.

Notarii comunali și cercuali sunt îndatorați ca până la 1 Oct. să trimite inspectorului de școală însămnarea elevilor, cari s'au înscriși și cercetează școală de toate zilele și cea de repetiție.

Dela 15 Sept. învățătorii sunt datori a însămnă acurat zi de zi în zinarele școlare și sub grea responsabilitate, toate lipsirile arătând jumătatele de zile scuse și cele neexcuse. Concedii se pot da elevilor în caz de boală a elevului, a cutării membru al familiei sale, în caz de moarte în familie, la vre-o sărbătoare familiară (căsătorie), iarna în caz de lipsă de îmbrăcăminte.

Învățătorii sunt îndatorați ca să trimite primăriei însămnarea absenților (lipsirilor) neexcuse în fiecare lună de 2 ori și anume

la 1 și 15. Însămnarea să fie subscrisă și de președintele comitetului școlar.

Primarul comunal se îndatorează să admineze pe cei ce lipsesc dela școală întâia-dată, să pedepsească pe părintii celor ce lipsesc a doua-oară cu căte 50 cr., a treia-oară până la 1 fl., a 4-oară până la 2 fl. și a 5-oară până la 4 fl. — și pedepsele să le dea președintelui comit. școlar pe lângă cuitanță.

Primarii sunt datori a întărirea pe părintii cari nici după pedepse în bani nu-și trimite copiii la școală, inspectorului școlar, ca să denumească tutore lângă băieți cari neglijă școala.

Părintii de la cari nu se pot încassa pedepsele în bani se silesc la lucru cu brațele în împregiurul edificiului școlar, în grădina școlară; socotindu-li-se pentru fiecare zi 50 cr., cari trebuie să se cuiteze. Contra pedepsirei se poate recura la comisia administrativă a comitatului.

Pedepsele în bani se întrebuintă pentru a procura cărțile de lipsă elevilor săraci și pentru sporirea bibliotecii școlare.

Comitetele sunt dateare a dovedi în mod legal întrebuitarea pedepselor în bani și un exemplar al conceptului să-l trimite nemijlocit inspectorului de școale.

Comunele se îndatorează a procura la începutul anului școlar tipăriturile de lipsă peste an, ca să aibă destule.

Dacă primarul sau notarul întrelasă a raporta despre pedepsirea absenților școlare, inspectorul reg. școlar încunoaștează despre aceasta pe prototipurul cercual, care la recercarea inspectorului e dator a lua măsuri aspre contra aceluia primar comunal și a încunoaștează despre aceasta pe inspectorul școlar.

(Va urma).

Examene.

Tractul gr.-or. al Iliei.

Examenele pentru școalele poporale

„ARDELEANA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMÍ, SOCIETATE PE ACȚII.

CONVOCARE.

În conformitate cu prescrisele §-lui 18 din statute, domnii acționari ai institutului se invită la

ADUNAREA GENERALĂ EXTRAORDINARĂ,

ce se va ține în biroul institutului la **30 Iunie st. n. 1896** după prânz la **3 oare**, cu următorul

PROGRAM:

1.) Propunerea Direcțiunii referitoare la înmulțirea capitalului social.

2.) Propunerea Direcțiunii cu privire la întregirea §§-lor 6 și 51 din statute.

Domnii acționari, cari doresc a lua parte la adunare, sunt rugați a depune acțiile la cassa institutului, conform celor normate în §-ul 20 al statutelor societății.

Orăștie, la 15 Maiu 1896.

94 (359)

Direcțiunea.

PRĂVĂLIA ROMÂNĂ

a lui

IOAN I. VULCU

3—

(Piața-mare) — in Orăștie — (Piața-mare)

Se atrage deosebita luare aminte a onoratului public din Orăștie și jur, asupra prăvăliei nove a lui *Ioan I. Vulcu*, negustor român, bogat provăzută cu tot felul de mărfuri de băcănie și ferărie. Si anume: Mărfuri de

BĂCĂNIE:

Făină de toți numerii; zăhar, orz, urez, și tot felul de articli trebuinciosi pentru hrană. Prețuri moderate. Marfă totdeauna proaspătă și bună. Ear' îndeosebi țeranilor se atrage luarea aminte asupra feluritelor soiuri de

FERĂRIE:

de tot ce le lipsește pentru lucru și economie acasă și la câmp. Si anume:

Feruri de plug,
sape, arșauă, și altele, de cele mai noi și practice.

Fireze,
mai late și mai anguste, săcuri, topoare, și alte unele pentru lemnărit.

Coase din Styria,
sistem nou și bun! Se dă pe garanție! Dacă nu corăspund, se primesc înapoi ori se schimbă. Tot aici se pot căpăta cutie pentru ascuțit, de cele mai bune.

Oteli și fer,
drugi de fer și pante, etc și tot felul de articli și unele trebuincioase la economie, acasă și în câmp!

Lanțuri
de tot felul, de fer și drăguț.

Vase
emailate și de fer, căldări, frigări etc.

Cuie de drăguț,
pentru sindilă, potcoave, și altele.

Lampe,
 mari și mici, lumini, petroleu, etc.

Negustorilor în mic de prin comună, li se dă mărfurile trebuincioase în condiții foarte usoare și cu prețuri de tot moderate!

„DETUNATA“,

INSTITUT DE CREDIT ȘI DE ECONOMÍ, SOCIETATE PE ACȚII

Sediul: BUCIUM, p. u. ABRUD (Abrudbánya).

93 (361)

întemeiată în 1895.

Capital de acții: florini 30.000.

Primește depuneri spre fructificare, după care solvește 6% interese fără privire la terminul de abzicere.

Dare de venit după interese încă o solvește institutul.

Depuneri se pot face și prin postă și se efectuesc momentan după sosirea comandei.

Direcțiunea institutului.

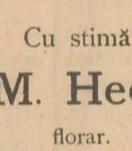
PRIMA FLORĂRIE ÎN ORĂȘTE

FLORI.

Am onoare a aduce la cunoștința stimaților amatori de flori, că subscrisul am deschis în Orăștie (Piața mare Nr. 1.) un stabiliment permanent de **flori**, și sunt în poziție să servesc în orice vreme cu **ori-și-ce fel de flori** proaspete.

Fac totodată cunoscut, că primesc și efectuesc **îndată** comande de **buchete de nuntă, buchete de pept, buchete-mackart, cununi pentru morminte** etc., cu cele **mai moderate prețuri**.

Doritorilor de-a cultiva însăși **trandafiri**, li-se împărtășește spre binevoitoare luare aminte, că le pot servi cu **trunchiuri cu rădăcini ce pot fi sădăti îndată, altoi și cultivati, etc.**

Cu stimă

H. M. Hedwig

florar.

3—26

BUCHETE DE NUNTĂ

A V I S.

4—4

Subscrisul am onoare a aduce la cunoștința onoraților mei mușterii din Orăștie și jur, și pe această cale, că

Prăvălia mea de cărnuri afumate

ce se află până acum pe »Strada Promenadei«, dela 1 Maiu începând, o am strămutat in **Piața-mare nr. 21**.

Rog dreptaceea pe onorații mei mușterii și pe toți cari doresc a avea **cărnuri afumate, sunci, salame, cărăni de tot felul**, etc. a mă onora cu comande, servindu-le eu cu marfă bună, proaspătă și cu prețuri moderate, în toată bunăvremea.

Cu distinsă stimă

Michael Fleischer,
afumător de cărnuri.

Sacii să primesc îndărăpt numai în stare bună!

Prima moară de aburi în Orăștie

a lui

Rudolf Kaess.

27—48

Recomandă onoratului public și cu deosebire **comerçanților din provincie**, spre vânzare.

Făină de pâne și aluaturi

în totdeauna **proaspătă, excelentă și ieftină**, în saci, și produsă exclusiv din grâu de Tisa, cu prețurile mai jos indicate:

	0	1	2	3	4	5	6	7	7B	8
Făină să vinde în saci de 70 și 75 kilo.	9.30	8.85	8.40	7.95	7.65	7.35	6.98	5.88	5.25	4.76

75 Kilo

70 Kilo

Sacii să rescumpără cu 20 cr.

La vânzare, sacii să dau gratuit!